

nu faaer, end af Regjeringsbanen, som jeg talte om. Dette Spørgsmaal vil jeg bekvæme med et bestemt Nei. Der vil kun blive en Fjerdingvei Forskjel, og om den er den Fjerdingvei længere borte fra eller nærmere ved Skjellfør, det er fuldstændig indifferent. Det regner ikke nogen Landmand, om han hører en Fjerdingvei mere eller mindre.

Formanden: Det 3die Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Blom: Med Hensyn til hvad den ærede næstsidste Taler fremhævede, kunde jeg ønske at gjøre en Bemærkning. Den ærede Taler urgerede stærkt, at Sylland og i det Hele taget Landet Best for Store Belt vilde være prægraveret i betydelig Grad lige overfor Sjælland derved, at i Sylland har man altid maattet betale Bidrag til Jernbaneanlæggene, medens man i Sjælland kun har gjort det i meget ringe Udstrækning, og nu i dette Tilfælde vil man fravige det fuldstændigt. Jeg skal paa ingen Maade frastalde den Anskuelse, at det er en Uretfærdighed, hvis man nu vil anlægge denne Jernbane fra Slagelse til Næstved uden Tilskud fra Egnens Side; men naar jeg forlanger Tilskud til denne Bane, saa er det af samme Grund, hvorfor jeg finder det forstandigt, at man i sin Tid forlangte Tilskud til de mange jydste Smaabaner, den nemlig, at der ikke kunde være Tale om, at disse Baner kunde betale sig. Det vil lige saa vel blive Tilfældet med denne Krølle, som Slagelse-Næstved Banen her har faaet, og denne Sidebane ned til Skjellfør, som det har viist sig at være Tilfælde med de mangfoldige jydste Baner. Det er i mine Dine aldeles evident, at denne Bane ikke vil betale sig, ikke vil forrente sig, ja maatte knebent nok bære sine Driftsomkostninger. Under disse Omstændigheder, der paafaldende ligne dem, hvorunder saa mange Baner ere anlagte i Sylland, finder jeg det retfærdigt og rigtig, at den Egn, som skal have Gavn af Banen og faaer den langt overveiende Del af Nyttien af den, kommer til at bidrage Noget. Hvis denne Bane fra Slagelse til Næstved kunde anlægges med det Haab, at den kunde forrente sig lige som de øvrige sjællandske Statsbaner forrentede sig, førend de vare saa uheldige at komme under Statens Drift, saa vilde jeg heller ikke forlange noget Tilskud til denne Bane af vedkommende Egn. Jeg tror, at det maa pointeres, at naar man forlanger Tilskud til en Bane, er det, fordi man venter, at den ikke vil forrente sig. Til en Bane, der vil forrente sig, altsaa

med andre Ord en fornuftig Bane, behøver man ikke at forlange Tilskud.

Sauerslev: Naar jeg har bedt om Ordet, er det nærmest for at udville mit Standpunkt til det foreliggende Forslag. Jeg har faaet det Indtryk af Forhandlingerne i Dag, at Mindretallets Endringsforslag i Grunden ikke tiltale Mindretallet, og at det har stillet sit Forslag frem for at faae Leilighed til at begrunde sin Stilling imod den Tanke, at det blev Statens Sag for Fremtiden at bygge Jernbaner uden Tilskud fra Private. Jeg synes at det aabenbart ikke kan have været Mindretallets Mening, at det ønsker sit Forslag ophøiet til Lov; thi jeg er enig med det ærede Medlem for 8de Kreds (Breinholt) dert, at Mindretallet ikke kan være saa uretfærdigt, som det vilde være: samtidig med, at man i Sylland forlanger af Private et Tilskud til Jernbanebygninger af 80—90,000 Kr. pr. Banemil, saa her paa Sjælland i den frugtbareste Del af Landet at nøies med et Beløb af 25,000 Kr. pr. Banemil. Og naar saa dertil kommer, at man i Sylland og paa Fyn har maattet i en lang Aarrække betale en Stat i Form af Expropriationsudgifter, medens de vedkommende Grundeiere her paa Sjælland have været fri, saa synes jeg nok, at Uligheden bliver for stor. Nei, det har næppe været Mindretallets Mening. Det har stillet sit Forslag frem, fordi det var bange for, at det omtalte Princip skulde slaas fast. Men jeg vil henstille til det høie Landsting, om det ikke synes, at det var paa Tide, at man for sit Vedkommende indtog et bestemt Standpunkt lige overfor Bygningen af fremtidige Jernbaner. Er der Noget, som jeg tror, det kunde være nødvendigt at gjøre konstant og sikkert, saa er det Principerne for Bygningen og Driften af vore Jernbaner. Efter som den større Part af vore Jernbaner eies af Staten, kan der nu vel næppe være Tale om, at den private Jernbanedrift skulde være at foretrække, og jeg tror i Grunden ogsaa, at her til Lands vil Driften af Jernbanerne heldigst foregaa under Statens Ledelse. Vel skal jeg villig indrømme, at Bygningen af Jernbaner vil blive meget kostbarere, naar det sker for Statens Regning, end naar det udføres af Private; vi have jo, kunde jeg gjerne sige, iørgelige Beviser derfor, og jeg skal nævne et bestemt Exempel: Aarhus Jernbanegaard. Jeg tror ikke, at jeg feiler, naar jeg siger, at den er bleven 5 Gange ombygget og sidste Gang med en Beføstning af op til et Par Hundrede Tusinde Kroner. Jeg tror nok, at hvis Jernbanerneovre i